

Hồn Thánh Thể quyên vào cuộc sống

Trong lịch sử của Giáo Hội Công Giáo có rất nhiều vị thánh đã sống tâm tình yêu mến Thánh Thể thật là thấm thiết và thiêng liêng, điển hình là Thánh Giuliano Eymard, người sáng lập Dòng Thánh Thể, từ một ý tưởng ***bắt tay vào việc cứu các linh hồn bằng Thánh Thể***, nhận định này đưa ngài đến ơn gọi và sứ vụ Thánh Thể của ngài: ***„Hãy yêu mến Chúa Giêsu vì Ngài quá đổi yêu ta trong Thánh Thể“***. ***„Thánh Eymard là vị tông đồ ưu tuyển của Thánh Thể“*** (DGH Gioan P.II (09.12.95).

Thánh Edith Stein OCD sống với Thánh Thể Chúa thật đẹp, thật sống động và gắn gụi với cuộc sống thường ngày: ***„Trong cuộc sống hằng ngày, chúng ta chuẩn bị cho bí tích Thánh Thể. Trong bí tích Thánh Thể, chúng ta chuẩn bị cho cuộc sống hằng ngày – Qua đó Thánh Thể và cuộc sống hằng ngày của chúng ta hòa quyện lại và trở nên lời tạ ơn Thiên Chúa luôn mãi“***. Tạ ơn Chúa! cảm ơn Thánh nữ, lời này giúp cá nhân tôi rà soát lại tâm hồn mình đã từng sống Thánh Thể Chúa Giêsu như thế nào!?

Vì nạn dịch corona bùng phát nên mọi lãnh vực đều giới hạn, vì thế kể từ tháng 3.2020 chúng tôi không được đến nhà thờ, mọi người chỉ tham dự Thánh Lễ trực tuyến. Mặc dù cả hơn hai tháng nay, nhà thờ đã được mở cửa lại, những ai muốn đến dự Thánh lễ thì phải ghi danh trước để nhà thờ sắp xếp chỗ ngồi vì số lượng người tham dự có hạn, và mọi người phải thực hiện đúng quy định luật lệ y tế của xã hội. Vì hạn hẹp của tuổi tác và của bệnh lý nên cho mãi đến Ngày lễ Sinh Nhật Đức Mẹ 08.9.2020, vợ chồng tôi mới ghi danh đi dự Thánh Lễ ở nhà thờ. Tuyệt vời làm sao! Tạ ơn Chúa, Ngài chuẩn bị cho tôi được sốt sáng nên trước hôm đó tôi nhận được bài viết „Hồn Thánh Thể“ của một linh mục gửi đến.

Thánh Lễ chiều hôm đó được rước Thánh Thể Chúa thật sự chứ không phải rước lễ thiêng liêng. Mỗi khi rước lễ thiêng liêng tôi đã thật tủi thân tủi phận mình lắm, vì mình không thể, không đủ tình yêu thiêng liêng để cảm nhận được Chúa Giêsu đang hòa tan trong cơ thể mình, trong tim mình! Đây là một sự mất mát rất lớn vì ân sủng rước lễ thiêng liêng rất quý báu này, thiết yếu nhất để được kết hiệp với Ngài mà tôi chưa có được.

Tôi năn nỉ xin Chúa Thánh Thần giúp cho được một cảm nghiệm khi rước lễ thiêng liêng, chứ dự Thánh Lễ xong mà mình cứ trơ trơ, không có cái cảm nghiệm kết hiệp nên một với Thầy yêu dấu, cảm thấy mình chẳng ra làm sao cả... có cái gì thiếu thiếu, buồn buồn, hờn hờn chính mình... và rồi sau mấy tháng, nhờ sức mạnh Thần Khí Chúa tôi mới tập lại được cái cảm nghiệm ***để Chúa Kitô chiếm lấy mình*** khi rước lễ thiêng liêng khi không thể đến dự Thánh Lễ ở Nhà Thờ.

Bây giờ, hôm nay, lúc này, tôi đang hạnh phúc nhai nuốt Chúa Giêsu cho thỏa thích, bù lại mấy tháng trời tủi thân, thương nhớ... Chiếc Bánh trắng tinh nhỏ xíu, nhai nát ra mà không muốn nuốt vào vì còn đang thưởng nếm vị ngọt ngào thiêng liêng tuyệt vời trong miệng. Tim thổn thức, mắt cay cay mà miệng mỉm cười với Thầy, biết ơn và sung sướng vui thỏa với Thầy yêu quý. Tuyệt quá! **Niềm vui Thánh Thể đang hòa quyện trong trí tâm thân, hòa quyện lan tỏa ra các chi thể, các tế bào nhỏ nhất, nơi sâu kín nhất trong tim, trong hồn, thưởng thức thật thi vị „ngửi và nếm Thiên Chúa bằng khứu giác, mùi vị thơm tho và ngọt ngào vô cùng của Thiên Chúa, của linh hồn và các nhân đức của linh hồn“** (Thánh Inha. Loyola Lt 124).

Thật là một món quà quý giá độc nhất trên đời mà Thiên Chúa **„đã yêu thế gian đến nỗi ban Con Một của Người để ai tin vào Con của Người... thì được sống muôn đời“ (Ga 3,16b)**. Đến giờ bỏ thế gian mà về cùng Cha, Ngài **„yêu thương những kẻ thuộc về mình còn đang ở thế gian, và Ngài yêu thương họ đến cùng“ (Ga 13,1b)** Ngài ăn lễ Vượt Qua với các môn đệ trước khi chịu tử nạn để lập bí tích Tình Yêu, bí tích Thánh Thể để làm của hiến tế Đức Chúa Cha. **„Thầy sẽ không ăn lễ này nữa, cho đến khi lễ này được thực hiện trong Nước Thiên Chúa“ (Lc 22,16)**. Rồi Người cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, bẻ ra trao cho các ông và nói: **Đây là Mình Thầy, hiến tế vì anh em. Anh em hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy. Và tới tuần rượu cuối bữa ăn, Người cũng làm như vậy và nói: „Chén này là giao ước mới, lập bằng Máu Thầy, đổ ra vì anh em“ (Lc 22,19-20)**. Chúa Giêsu đã „bẻ bánh“ trên thập giá bằng thịt, bằng máu của Ngài. Ngài đã khẳng định, Ngài ban Thịt và Máu Ngài làm của ăn và thức uống cho những ai tin vào Ngài để được sống đời đời. Ngài hiện diện thật sự với tất cả bản thể trong tám bánh và rượu, Bánh trở nên Thịt. Rượu trở nên Máu Thánh của Ngài.

Tạ ơn Cha, ghi ơn Thầy Giêsu, cảm ơn Thần Khí Thầy thường tạo cơ hội dẫn con vào Nhà Tạm, mỗi khi con đưa nhà con đi làm vật lý trị liệu, con đều dành thì giờ này đến với Thánh Thể Thầy để cảm nghiệm Ba Ngôi Thiên Chúa yêu thương mình vô biên vô lượng, chăm sóc, canh giữ, bao bọc con từ khi còn trong bụng mẹ cho đến hơn 70 năm nay. Con vẫn chẳng thể đền đáp sao cho đủ với biết bao ân sủng đã nhận nhưng không. Con chỉ biết yêu Thầy, cầu nguyện - tìm hiểu - học hỏi Lời Thầy với những khả năng Cha ban cho cùng với sự yếu đuối mỏng dòn và hạn hẹp của con. Lúc thì sôi nổi trào dâng, lúc thì tê nhạt trong lòng, khi mưa to lúc nắng gắt, thật dở hơi nhưng con yêu Thầy và trung thành với Thầy.

Ngồi trước Thánh Thể Thầy, Thầy một mình, con một mình trong ngôi nhà châu xinh xắn, con hạnh phúc quá. Con vui niềm vui của Thầy (niềm vui Thầy được gặp con hi hi...) nhìn lại những ngày qua mình đã làm điều gì đẹp lòng Thầy, con khoe liền, điều gì tội lỗi con cũng tâm sự với Thầy và xin Thầy giúp con sửa đổi. Tội con hay phạm nhất là bực mình với người bệnh cạnh con suốt ngày đêm. Con tập từ bỏ tật này nhiều ngày tháng, có lúc bỏ được, mừng quá. Nhưng sau đó, khi sự cố khó khăn xảy ra, bức rức trong tâm hồn và thể xác, con lại vấp phạm. Con không kiên nhẫn kèm chế được chính mình, đã thốt ra lời cần nhẫn thật tẻ. Con chỉ biết xin lỗi chàng, xin lỗi Thầy, Thầy ở với con nhắc nhở con những lúc như vậy nha Thầy.

Thầy ơi, con đang thật bận lòng đau xót lắm, thiết tha nài xin Thầy ban ơn soi sáng cho một người thân đã từng sống đẹp ý Thầy, nay lạc xa Thầy mà theo đường của sự dữ. Xin Thầy đưa họ về đường ngay nẻo chính, trở về với tình yêu của Thầy. Con cầu nguyện hằng ngày cho họ.

Trước khi chia tay, con thích câu hát này, hát cho Thầy nghe nha, hát bằng trái tim đang yêu Thầy... **“Giêsu ơi, ở cùng con luôn mãi, Chúa là con, con biết đâu nương nhờ... Nơi dương gian con...“**. Xin Thầy cho con một lời khuyên làm món quà quý đem về tặng chàng khó tính của con. Con thỉnh thoảng, mắt nhắm lạng lẽ... thở nhẹ ... nghe Thầy rót vào tim: Con ơi **“Chúa Cha đã yêu mến Thầy thế nào, Thầy cũng yêu mến con như vậy. Con hãy ở lại trong tình thương của Thầy“ (Ga 15,9)**. Tuyệt vời! con sung sướng quá. Tạ ơn Thầy. Con yêu Thầy!

Con phải đi chợ và về nấu ăn cho người mà con hay cần nhẫn đó Thầy, con sẽ thêm nhiều gia vị thương yêu vào cho đẹp ý Thầy. Con hứa ngày hôm nay và cố gắng trong tuần này không cần nhẫn chàng nữa với sự trợ giúp của Thần Khí Thầy. Chào Thầy, con đi.../- **Elisabeth Nguyễn (15.9.2020)**